

AudioQuest DragonFly

Trendsetter, maar dan anders...

AudioQuest DragonFly

In de recensie van de Meridian Explorer beloofde ik later nog eens terug te komen op de verschillen met de AudioQuest Dragonfly. De recente prijsverlaging van de Dragonfly maakt die belofte weer actueel, maar verwacht geen vergelijk op technisch vlak. Daar is zowel op papier als online al meer dan genoeg over geschreven. Ik neem de vrijheid het over de filosofische boeg te gooien en daarna beide apparaatjes vooral nog eens op hun muzikale merites te beoordelen.

Wacht effe...Filosofisch?

Jazeker. AudioQuest beoogde met de Dragonfly namelijk méér dan wat 'de hifi' ervan gemaakt heeft. Natuurlijk is het een audioproduct en het moet in hifi-kringen dan ook gewoon als zodanig worden beoordeeld. Maar in gesprekken met AudioQuest-eindbaas Bill Low en Steve Silverman, die het ontwerpproces van de Dragonfly overzag, kwam heel sterk naar voren dat ze met de Dragonfly een product wilden maken dat juist ook *buiten* de hifi zou aanslaan. Het uitgangspunt dat de meeste mensen vandaag de dag toch echt hun computer gebruiken om naar muziek te luisteren is volgens mij heel gezond. Traditionele(re) hifi-fabrikanten haken daar op in met USB-DAC's en versterkers met ingebouwde converters. In *dat* opzicht is de Dragonfly dus niet eens uniek, laat staan een trendsetter.

Waar het grote verschil in zit is dat de Dragonfly niet *lijkt* op een hifi-product. Zowel in uiterlijk als gebruiksgemak heeft hij wat mij betreft nog steeds geen gelijke. Er zijn inmiddels meerdere producten op de markt verschenen die inhaken op de trend die door de Dragonfly is ingezet, en ik moest in mijn recensie van de Explorer concluderen dat die in meerdere opzichten echt beter klonk dan de Dragonfly. Nu ik in het kader van dit korte artikel terugkijk op die recensie vind ik nog steeds dat de Explorer inderdaad een beter *hifi*-product is, maar dat de Dragonfly toch meer de poten-

tie in zich draagt om ook buiten de doelgroep zieltjes te winnen. Vooral het feit dat hij rechtstreeks kan worden ingeplugd is een ijzersterk argument, en met een klank die aansluit bij de wensen van zowel audiofielen als muzikliefhebbers die eigenlijk niets met hifi hebben is het inderdaad een trendsetter die voor meerderlei uitleg vatbaar is.

Luisteren...

Kijk, een recensie is een mening, geen verkooppraatje (althans, zo zou het volgens mij moeten zijn). Dus alles wat ik roep over verschillen en beter of slechter moet in het juiste perspectief gezien worden. Vooral als je gelijksoortige producten vergelijkt ontkom je niet aan enige uitvergroting van kenmerken. In de praktijk zijn de overeenkomsten vaak groter dan de verschillen, maar dat gezegd hebbende: verschillen zijn er zeker. Ik schreef over de Meridian Explorer dat hij ruimtelijker en fijnzinniger weergeeft dan de Dragonfly, terwijl de Dragonfly juist iets meer 'ballen' heeft (excusez le mot). Dat blijkt bijvoorbeeld als ik het album Blunderbuss van Jack White beluister. Dat is het absolute tegengestelde van audiofiële neuzelmuziek, maar er is wel degelijk zorg en aandacht besteed aan de opname. Het is een rauwe plaat, vol spanning en drive. En daar neemt de Dragonfly toch echt een voorsprong op de Explorer. De Meridian weet de muziek misschien net wat beter te ontrafelen, maar - vergeef me de woordgrap - dat wil je bij deze muziek juist niet. Die *moet* rafelig en gruisig klinken. De Meridian is net iets te lief en weet me niet van mijn stoel te krijgen, terwijl de Dragonfly me

juist koortsachtig naar een luchtplectrum laat zoeken om de luchtsnaren van mijn lichtgitaar weer eens lekker te geselen...

Bij klassieke muziek, akoestische jazz en verfijnde popmuziek liggen de verhoudingen weer iets anders, hoewel de iets brutalere weergave van de Dragonfly ook hier niet misstaat. Op Malpensa van Nits (tegenwoordig zonder 'The') brengt zanger Henk Hofstede in het nummer Love-Locks een ode aan Leonard Cohen, de Canadese 'Brommende Bard' zoals ik hem altijd noem. De muziek van Nits zit altijd vol kleine geluidjes en natuurlijke galm, en die hoor je beter met de Explorer. Maar met de Dragonfly in de keten weet Hofstede me er iets beter van te overtuigen dat hij net niet probeert te klinken als Cohen. Het maakt daarbij overigens niet veel uit of je een hoofdtelefoon gebruikt of via luidsprekers luistert, wat dat betreft leggen ze niets op elkaar toe.

Conclusie?

Twee geweldige producten, met veel overeenkomsten maar ook behoorlijke verschillen. Ik zou met beiden goed kunnen leven. Sterker nog: ik zou ze best allebei willen hebben. De Dragonfly voor gebruik onderweg (omdat rechtstreeks inpluggen dan gewoon praktischer is) en om naar muziek te luisteren die rechtstreeks naar het hart moet gaan, en de Explorer meer voor thuis aan de hifi-installatie, met verfijndere muziek die het hoofd bedient. Een kwestie van smaak derhalve, van 'Logos' versus 'Pathos'. En dan is het 'ieder voor zich'.

Muziek en informatie

Diverse muziek links op Spotify

[Jack White - Blunderbuss](#)

[Nits - Malpensa](#)

Webwinkel

Voor informatie en prijzen over de beschreven AudioQuest DragonFly, zie onze webwinkel:

[art's excellence webwinkel](#)

[AudioQuest DragonFly](#)

art's excellence

© 2013 art's excellence - www.artsexcellence.com

Dit document is eigendom van art's excellence en mag niet worden gepubliceerd zonder onze toestemming.